

Pomoc publiczna i pomoc de minimis

POMOC DE MINIMIS

DE MINIMIS - PODSTAWY PRAWNE

- Rozporządzenie KE nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 TFUE do pomocy de minimis.

LIMIT POMOCY

- Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nadal nie może przekroczyć **200 000 EUR** w okresie 3 lat podatkowych
- w sektorze transportu drogowego towarów, w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie transportu drogowego towarów należy utrzymać pułap w wysokości 100 000 EUR
- Z uwagi na rozwój sektora drogowego transportu pasażerskiego nie należy już stosować obniżonego pułapu w odniesieniu do tego sektora (zwiększono limit do 200 000 EUR)

JEDNO PRZEDSIĘBIORSTWO

Definicja jednego przedsiębiorstwa (tzw. pojedynczego organizmu gospodarczego) – Wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:

- a) jedna jednostka gospodarcza ma w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków;
- b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
- c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczej zgodnie z umową zawartą z tym podmiotem lub postanowieniami w jego akcie założycielskim lub umowie spółki;
- d) jedna jednostka gospodarcza, który jest akcjonariuszem lub udziałowcem innej jednostki gospodarczej, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub udziałowcami tego podmiotu, większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców tej jednostki.

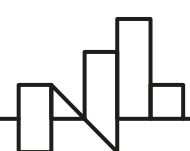
JEDNO PRZEDSIĘBIORSTWO

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków prawnych, o których mowa powyżej za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

DOKUMENTY

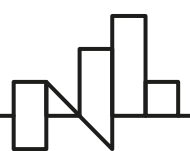
- Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:
 - wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, **albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;**
 - informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis. Powyższe informacje składane są na wzorze Formularza informacji, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów.

POMOC NA DRUGIM I TRZECIM POZIOMIE

Podmiot który otrzymał dofinansowanie może udzielać pomocy innym przedsiębiorstwom. W takiej sytuacji staje się udzielającym pomocy.

Jedną z form takiej pomocy może być nieodpłatne udostępnienie produktów projektu do komercyjnego wykorzystania przez inne podmioty lub prawo do korzystania np. z wyremontowanej infrastruktury.

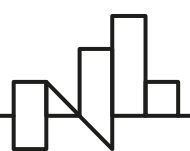
ŚCIEŻKA UDZIELANIA POMOCY DE MINIMIS

1. Wniosek o udzielenie pomocy – wniosek o dofinansowanie
2. Formularz przy ubieganiu się o pomoc de minimis/inną niż de minimis
3. Udzielenie pomocy – zawarcie umowy
4. Sprawozdanie z pomocy

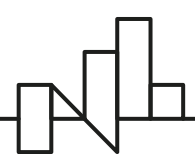

ŚCIEŻKA UDZIELANIA POMOCY DE MINIMIS

1. Wniosek o udzielenie pomocy – wniosek o dofinansowanie
2. Formularz przy ubieganiu się o pomoc de minimis /inną niż de minimis
3. Oświadczenie lub zaświadczenia o otrzymanej pomocy
4. Udzielenie pomocy – zawarcie umowy
5. Sprawozdanie z pomocy
6. Wystawienie zaświadczenia o udzielonej pomocy

INTERPRETACJE ZWIĄZANE Z WYSTĘPOWANIEM PP.

Sprawowanie władzy publicznej

Można uznać, że dany podmiot działa, sprawując władzę publiczną, jeżeli przedmiotowa działalność jest zadaniem, które stanowi część zasadniczych funkcji państwa lub jeżeli jest ona powiązana z tymi funkcjami poprzez swój charakter, swoje cele i zasady, którym podlega.

Zasadniczo działalność, która nieodłącznie stanowi część prerogatyw władzy publicznej i jest wykonywana przez państwo, nie stanowi działalności gospodarczej, chyba że dane państwo członkowskie zdecydowało się na wprowadzenie mechanizmów rynkowych.

Przykładem takiej działalności jest działalność dotycząca:

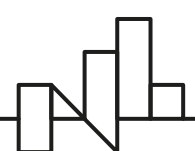
- wojska lub policji;
- bezpieczeństwa i kontroli żeglugi powietrznej;
- kontroli i bezpieczeństwa ruchu morskiego;
- nadzoru nad zanieczyszczeniami;
- organizacji, finansowania i wykonywania wyroków pozbawienia wolności;
- zbierania danych, które mają być wykorzystane do celów publicznych, na podstawie ustawowego obowiązku informacyjnego nałożonego na te przedsiębiorstwa.

Opieka zdrowotna:

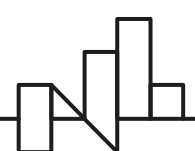
Zasada: szpitale publiczne, które są nieodłączną częścią krajowej służby zdrowia i są prawie w całości finansowane ze składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz innych środków państwowych, a usługi świadczą nieodpłatnie na zasadzie powszechnego objęcia ubezpieczeniem, nie są one przedsiębiorstwami. Nie zmienia tego fakt, że wprowadzone zostają niewielkie opłaty, które pokrywają jedynie niewielkie koszty usług.

Działalnością gospodarczą nie jest działalność polegająca na wykonywaniu zabiegów medycznych ratujących życie w nagłych sytuacjach.

Niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej:

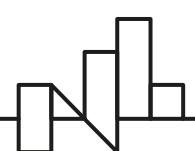
Wyjaśnia UOKiK: w przypadku niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej należy mieć na względzie, że NZOZ może wykonywać usługi zarówno w ramach kontraktu z NFZ, jak również „poza tym kontraktem”. Usługi wykonywane poza publicznym systemem opieki zdrowotnej oferowane są na warunkach czysto rynkowych (NZOZ samodzielnie ustala cenę tych usług) i mogą być kierowane do nieograniczonego kręgu osób, w tym do obywateli innych państw członkowskich. W związku z tym, wspieranie takiej działalności mogłoby skutkować naruszeniem konkurencji na rynku wewnętrznym. Ocena danego wsparcia ze środków publicznych w kontekście przepisów o pomocy publicznej będzie zatem uzależniona od tego, czy NZOZ wykonuje jedynie usługi medyczne w ramach kontraktu z NFZ, czy także prowadzi działalność medyczną poza publicznym systemem opieki zdrowotnej.

Niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej CD:

Jeśli NZOZ prowadzi jednocześnie obydwie kategorie działalności (tj. w ramach kontraktu i poza kontraktem), konieczne jest albo całkowite rozdzielenie działalności komercyjnej i niekomercyjnej (jeśli to możliwe), np. poprzez wydzielenie działalności realizowanej poza publicznym systemem opieki zdrowotnej do podmiotu zależnego, albo prowadzenie odrębnej księgowości dla poszczególnych działalności. W przypadku, gdy wsparcie przeznaczone jest na infrastrukturę (np. sprzęt medyczny), konieczne jest oszacowanie proporcji, w jakiej infrastruktura ta będzie wykorzystywana do świadczeń w ramach NFZ, a w jakiej – komercyjnie.

Jedynie wsparcie przeznaczone na działalność związaną z realizacją usług medycznych w ramach kontraktu z NFZ mogłoby być kwalifikowane jako niestanowiące pomocy publicznej.

Wnioski:

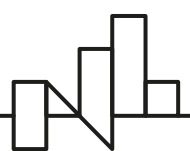
- działalność szpitali w ramach umów z Narodowym Funduszem Zdrowia nie powinna być traktowana jako działalność gospodarcza. Jest ona bowiem finansowana praktycznie w całości przez państwo w ramach systemu solidarnościowego, zaś same usługi są świadczone nieodpłatnie.
- ten sam podmiot (ten sam szpital) może świadczyć tak usługi w ramach krajowego systemu ochrony zdrowia, jak i świadczyć, poza nim, usługi opieki zdrowotnej o charakterze komercyjnym. W takiej sytuacji, o ile spełnione zostaną wszystkie przesłanki występowania pomocy publicznej, publiczne finansowanie działalności o charakterze komercyjnym stanowi pomoc publiczną, natomiast finansowanie działalności w ramach krajowego systemu opieki zdrowotnej nie będzie stanowić pomocy publicznej.

Działalność gospodarcza zakładów opieki zdrowotnej:

gdy szpitale, nawet publiczne, oferują usługi za wynagrodzeniem, które jest pobierane bezpośrednio od pacjentów lub z ich ubezpieczenia.

- Za wynagrodzenie należy w takiej sytuacji uznać „ekonomiczne świadczenie wzajemne za dane świadczenie”, nawet gdy jest zryczałtowane.
- Usługi medyczne o typowo komercyjnym charakterze, np. chirurgia plastyczna oraz inne typy zabiegów o charakterze planowanym, gdzie może występować zjawisko tzw. turystyki medycznej. W takich przypadkach pacjent ma dużą swobodę wyboru usługodawcy i występuje zjawisko mobilności pacjentów między państwami członkowskimi w celu wykonania zabiegów.

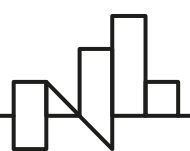
Przesłanka naruszenia lub zagrożenia naruszenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi:

- W odniesieniu do zabiegów planowanych w tym zakresie może istnieć pole do konkurencji między szpitalami, jako że pacjenci mają pewną możliwość zdecydowania, w którym szpitalu poddać się takiemu zabiegowi. Jeżeli szpital świadczy wysoko wyspecjalizowane usługi, dzięki którym cieszy się międzynarodową renomą lub jest położony w regionie o dużej migracji pacjentów z innych państw członkowskich (np. w regionach przygranicznych), to wsparcie takich szpitali może wywierać wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskim.
- W celu zbadania wpływu na wymianę handlową bierze się pod uwagę takie wskaźniki, jak odsetek pacjentów zamieszkałych w innych państwach członkowskich, korzystających z zaplanowanych zabiegów, jak również skalę inwestycji zagranicznych inwestorów w podobne usługi w danym regionie.

- Brak wpływu na wymianę handlową dotyczy zwłaszcza niewielkich szpitali, usytuowanych w małych miejscowościach, zapewniających mieszkańcom tych miejscowości szeroki zakres usług podstawowej opieki zdrowotnej. Komisja zauważa też, że w przypadku podstawowych usług opieki zdrowotnej ważnymi czynnikami są język, którym posługują się pracownicy szpitali, a także obowiązujący system ubezpieczeń zdrowotnych, który ułatwia świadczeniobiorcom z jednego państwa członkowskiego korzystanie z tych usług.
- Z praktyki decyzyjnej KE wynika, że usługi podstawowej opieki medycznej są świadczone zwykle na niewielkim obszarze geograficznym i konkurencja między podmiotami świadczącymi te usługi ma charakter lokalny, a zatem zazwyczaj brak jest wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Decyzja KE z 29 kwietnia 2015 r. w sprawie SA.37432 – Finansowanie szpitali publicznych w regionie Hradec Kralove.

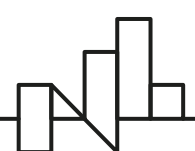

Sektor edukacji i szkolnictwa wyższego oraz działalności B+R

Co to jest organizacja prowadząca badania?

Jest to podmiot (jak np. uniwersytet lub instytut badawczy, agencja zajmująca się transferem technologii, pośrednik w dziedzinie innowacji, fizyczny lub wirtualny podmiot prowadzący współpracę w dziedzinie badań i rozwoju) niezależnie od jego statusu prawnego (ustanowionego na mocy prawa publicznego lub prywatnego) lub sposobu finansowania, którego podstawowym celem jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy.

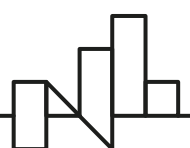
W przypadkach gdy tego rodzaju jednostka prowadzi również działalność gospodarczą finansowanie, koszty i dochody związane z tą działalnością gospodarczą należy rozliczać oddzielnie. Przedsiębiorstwa mogące wywierać decydujący wpływ na taki podmiot w charakterze, na przykład, jego udziałowców/akcjonariuszy czy członków nie mogą mieć preferencyjnego dostępu do uzyskanych przez niego wyników.

Kiedy uznaje się, że instytucja badawcza (w tym publiczna szkoła wyższa) nie prowadzi działalności gospodarczej (= nie występuje pomoc publiczna)?

W zakresie działań polegających na:

- **kształceniu mającym na celu zwiększanie coraz lepiej wykształconych zasobów ludzkich;**
- **prowadzeniu niezależnej działalności badawczej i rozwojowej, mającej na celu powiększanie zasobów wiedzy i lepsze zrozumienie, w tym współpracy w zakresie badań i rozwoju;**
- **rozpowszechnianiu wyników badań,**
- **związanych z transferem wiedzy, jeżeli są one prowadzone przez organizację prowadzącą badania lub infrastrukturę badawczą (w tym przez ich działy lub jednostki zależne) albo wspólnie z innymi podmiotami tego typu lub w imieniu innych podmiotów tego typu, a wszelkie zyski z tych działań są reinwestowane w zasadniczą działalność organizacji prowadzących badania. Zlecenie wykonania odpowiednich usług stronom trzecim w drodze procedury otwartej pozostaje bez uszczerbku dla niegospodarczego charakteru takiej działalności.**

Działalność edukacyjna:

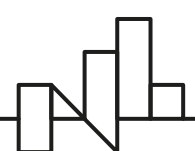
- **Zasada:** kształcenie publiczne zasadniczo finansowane przez państwo w ramach krajowego systemu kształcenia finansowanego i nadzorowanego przez państwo uznaje się za niepodlegające regułom pomocy publicznej. Są to bowiem zadania z dziedziny polityki społecznej, kulturalnej i edukacyjnej państwa wobec jego mieszkańców.
- Na taką kwalifikację nie wpływa fakt, że uczniowie/rodzice muszą opłacać opłaty, takie jak chesne czy wpisowe, pod warunkiem, że stanowią one wkład w koszty systemu edukacji oraz pokrywają jedynie niewielką część kosztów. Takich opłat nie można więc uznać za wynagrodzenie za usługę (brak ekwiwalentności świadczeń).
- **Inaczej** w przypadku usług edukacyjnych finansowanych głównie przez uczniów/rodziców lub z przychodów komercyjnych, również usług oferowanych przez podmioty publiczne jest to działalność gospodarcza.

Wpływ na wymianę handlową:

Pomoc publiczna może nie wystąpić w przypadku publicznego finansowania szkół wyższych o lokalnym bądź regionalnym zasięgu działania, które mają niewielu studentów, nie oferują studiów w językach obcych i nie są położone w regionach przygranicznych i w ten sposób nie są atrakcyjne dla studentów z innych państw członkowskich. W takiej sytuacji publiczne finansowanie szkół nie wywiera wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Decyzja KE z 8 listopada 2006 r. w sprawie NN 54/2006 – Prerov Logistics College.

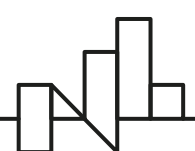

Jeżeli instytucja edukacyjna lub badawcza prowadzi zarówno działalności gospodarczą, jak i niegospodarczą, zasadami pomocy państwa obejmuje się te środki publiczne, które powiązane są z działalnością gospodarczą.

Jeśli instytucja taka prowadzi niemal wyłącznie działalność niegospodarczą, jej finansowanie może być w całości nieobjęte zasadami pomocy państwa, pod warunkiem że jej działalność gospodarcza ma charakter czysto pomocniczy, tj.: odpowiada działalności, która jest bezpośrednio związana z funkcjonowaniem danej instytucji i konieczna do jej funkcjonowania lub nieodłącznie związana z jej główną działalnością niegospodarczą oraz która ma ograniczony zakres.

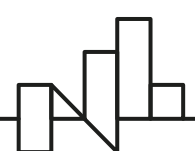
Komisja uznaje, że ma to miejsce, kiedy w ramach działalności gospodarczej wykorzystuje się dokładnie te same nakłady (np. materiały, wyposażenie, siłę roboczą i aktywa trwałe) co w przypadku działalności niegospodarczej oraz kiedy zasoby przeznaczane rocznie na działalność gospodarczą nie przekraczają 20% całkowitych rocznych zasobów danego podmiotu.

Pkt 20–21 Zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz. Urz. UE C 198 z 27.06.2014 r., s. 1).

Jeżeli instytucje edukacyjne i badawcze są wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej, np. wynajmu wyposażenia lub laboratoriów przedsiębiorstwom, świadczenia usług dla przedsiębiorstw lub prowadzenia badań na zlecenie, to finansowanie publiczne przeznaczone na taką działalność gospodarczą uznaje się za pomoc publiczną.

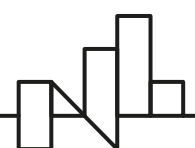
W przypadku działalności szkoleniowej kierowanej do przedsiębiorstw (ich pracowników) będziemy mieli zazwyczaj do czynienia z działalnością gospodarczą, a więc co do zasady wystąpi tu pomoc publiczna.

Przesłanki świadczące o działalności gospodarczej:

- pobieranie opłat za wstęp,
- sposób użytkowania (np. do innej działalności gospodarczej),
- sięganie m.in. po środki multimedialne w celu popularyzacji zbiorów oraz tematyka wystaw dotycząca kultury popularnej - > jak przedsiębiorcy konkurują ze sobą o klientów,
- kolejki do muzeów spowodowane dużą liczbą zwiedzających -> popyt,
- istnienie konkurencji z muzeami i prywatnymi galeriami oraz innymi podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie rozrywki

-> instytucje kultury są przedsiębiorstwami.

Nie ma znaczenia, że:

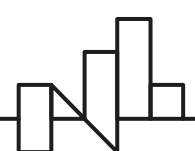
- w świetle prawa polskiego działalność kulturalna nie stanowi działalności gospodarczej (art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406, z późn. zm.)),
- działalność muzeum nie jest nastawiona na zysk (kluczowe, czy istnieją podmioty, które mogłyby oferować podobne usługi w zamian za wynagrodzenie),
- ewentualne przychody mają być wykorzystywane wyłącznie na cele działalności kulturalnej,
- inne podmioty nie mogą oferować podobnych usług.

Biblioteki:

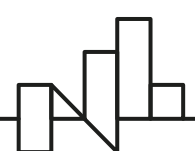
- w większości przypadków uznaje się, że ich działalność nie stanowi działalności gospodarczej, ze względu na to, że:
- nie pobierają one opłat od użytkowników;
- w działalności tej nie chodzi o oferowanie dóbr lub usług na rynku, ale o zapewnienie społeczeństwu dostępu do kultury i informacji;
- brak jest zainteresowania ze strony podmiotów prywatnych podjęciem takiej działalności.

Jednakże działalność dużych, znanych w skali międzynarodowej bibliotek, które pobierają opłaty od swoich użytkowników, może zostać uznana za działalność gospodarczą.

Nie będzie stanowić pomocy publicznej finansowanie przebudowy i zagospodarowania obiektów o charakterze turystycznym, jak szlaki turystyczne czy ścieżki historyczno-przyrodniczo-dydaktyczne, które nie będą wykorzystywane komercyjnie, a więc takich, które będą udostępniane bez żadnych ograniczeń i całkowicie nieodpłatnie.

Decyzja KE z 20 listopada 2012 r. w sprawie SA.34891 – Pomoc państwa dla Związku Gmin Fortecznych Twierdzy Przemyśl.

W przypadku infrastruktury służącej celom turystycznym, należy zbadać, czy konkurencja w takim przypadku odbywa się na poziomie lokalnym, czy też transgranicznym. Kluczowe jest bowiem wykazanie, że sama inwestycja nie jest nakierowana na przyciągnięcie użytkowników z innych państw członkowskich. W tym celu konieczne jest przeanalizowanie np. udziału liczby użytkowników obiektu z innych państw w całkowitej liczbie jej użytkowników obiektu, a także udziału danego obiektu w rynku oraz skali danego przedsięwzięcia (ustalanej np. na podstawie informacji o rocznych obrotów przedsiębiorstwa prowadzącego obiekt).

Decyzja KE z 29 kwietnia 2015 r. w sprawie SA.39403 – Pomoc inwestycyjna dla portu Lauwersoog.

Komisja uznaje wsparcie dla atrakcji turystycznych położonych w miejscach o dużym nasileniu ruchu turystycznego za stanowiące pomoc publiczną. Jest to jeden z najważniejszych czynników wpływających możliwość uznania, że dane wsparcie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jeżeli więc dany obiekt znajduje się w bliskiej odległości od miejscowości chętnie odwiedzanych przez turystów z zagranicy (jak np. Trójmiasto, Malbork i in.), a także ma dobre warunki komunikacji dla turystów przybywających z innych państw członkowskich (np. wygodny dojazd do/z lotniska bądź pasażerskich terminali promowych, bliskość autostrady czy ważnych węzłów kolejowych), wsparcie dla tego obiektu będzie stanowiło pomoc publiczną. Istotnym czynnikiem wskazującym na możliwość zaistnienia wpływu na wymianę handlową jest także oznaczenie obiektu turystycznego opisami w językach obcych czy też zatrudnianie przewodników posługujących się językami obcymi.

Np. decyzja KE z 14 grudnia 2010 r. w sprawie NN 67/2010 – Pomoc na zachowanie dziedzictwa kulturowego Kopalni Soli „Bochnia”.

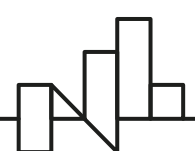
Sektor gospodarki odpadami i ochrona środowiska naturalnego

Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów i ścieków należy do zadań własnych gminy. Do celu realizacji tych zadań często buduje się infrastrukturę, która ma charakter monopolu naturalnego. Taką infrastrukturą będą sieci kanalizacyjne (a także, służące nieco innemu celowi, tj. zapewnieniu zaopatrzenia w wodę, sieci wodociągowe) czy też oczyszczalnie ścieków. Jeżeli wykonywanie danego rodzaju działalności gospodarczej odbywa się w warunkach monopolu naturalnego, wówczas uznaje się, że finansowanie przedsiębiorstw ją wykonujących nie stanowi pomocy publicznej.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, działania z zakresu ochrony środowiska naturalnego oraz nadzoru nad zanieczyszczeniami należą do prerogatyw władzy publicznej (wyrok TSUE w sprawie C-343/95 Cali & Figli), a zatem ich wykonywanie nie będzie stanowić działalności gospodarczej. W związku z tym działania polegające na ochronie różnorodności gatunkowej, ochronie siedlisk, ochronie wód itp. nie będą klasyfikowane jako działalność gospodarcza.

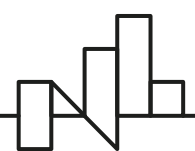
Inaczej w przypadku odbioru i wywozu ścieków lub odpadów przy pomocy środków transportu, takich jak samochody-śmieciarki czy też wozy asenizacyjne. Podobnie będzie w przypadku działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów – działalność gospodarcza.

Najem lokali socjalnych, mieszkalnictwo społeczne

Nie stanowi pomocy publicznej wsparcie działalności związanej z najmem lokali socjalnych. Podobnie rzecz się ma w przypadku lokali komunalnych, przeznaczonych do długo-terminowego najmu osobom niezamożnym (zazwyczaj funkcjonuje kryterium dochodowe, ustalone w uchwałach rad gmin, które decyduje, kto kwalifikuje się do zawarcia takiej umowy najmu). Ze względu na fakt, że potencjalni najemcy takich lokali nie mają zazwyczaj możliwości zapewnienia sobie lokalu na rynku komercyjnego najmu mieszkań, osoby te nie mają możliwości wyboru między zasobem komunalnym a komercyjnym rynkiem wynajmu nieruchomości, zatem nie istnieje konkurencja między tymi zasobami. Jednocześnie na rynku zasadniczo brak jest podmiotów zainteresowanych prowadzeniem takiej niedochodowej działalności, która odpowiadałaby najmowi mieszkań komunalnych.

Natomiast przepisy o pomocy publicznej mają zastosowanie do mieszkalnictwa społecznego, kierowanego do osób średnio zarabiających, którego rola polega na wypełnianiu luki pomiędzy mieszkalnictwem socjalnym, dostępnym dla najmniej zamożnych, a mieszkalnictwem dostępnym na rynku najmu komercyjnego.

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Operatorem programu jest:

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Dziękuję! Thank you!

www.education.org.pl

www.eeagrants.org

Mail: edukacja.eog@frse.org.pl